

REDACTOR RESPONSABIL:
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte
în Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 șt. v. a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe 1/4 de an . . . 1 fl. 50 cr.	Pentru streinătate, un an 15 franci.
Pe 1/2 an . . . 3 fl. — cr.	
Pe un an . . . 6 fl. — cr.	

CĂTRĂ ON. CETITORI AȘI NOSTRI.

Cu numărul presinte incheiând anul curinte, și astfel făcându-ne cu cinste datorința avută față de abonații nostri, sperăm, că nu vom aparé de obraznică când rugăm pe *restanțierii* nostri, că prin achitarea restului de abonament să-și facă și ei datorința *morală* față de aceea Redacțiune, care a avut încredere în ei trimițându-le fôia *a conto*.

Venim a face cunoscut totodată onoratului public, că *numărul de probă* seșu n-rul 1 al anului viitor (1896) va aparé la 1/13 Ianuarie (ne vom nisui însă a-l scôte pe serbători), iar de ací 'ncolo *în fiecare Duminecă regulat*. Atât prin n-rul de probă, cât și prin ceialalți următori acestuia, ne vom incerca a rivalisa cu *oricare* fôie străină de spirit umoristic-satiric.

On. abonați, ale căror abonamente au espirat, sunt recercați respectuos pentru reînnoirea abonamentelor.

Cu stimă distinsă:

„Red. și Adm. Vulturului“.

Ispravile lui Pacala.

Epopée populară în 24 de cânturi

de

P. Dulfu.

(Urmare.)

Cântul XX.

Peotésa, mulțumită d'or cu-atăta c'a scăpat,
um vedu plecând pe popa iar de-acasă la arat,
Hai! după cumetru 'ndată... și-l găsi colo 'n tufiș,
Lângă gârla care udă câmpul lat de-a curmeziș...
Acolo, de frica popii, tupilat creștinul sta,
Ne 'ndrăsnind la plug a merge și de munc'a s'apuca..

Lângă el deci ea se duse, veselă, cum l'a zărit,
Și-amendoș seșednd la umbră, mi-s'au pus pe povestit.
El i-a spus: flămând, cu prânțul, cum l'amédi o aștep-
tase;

Cum părintele de-odată, hai! la gónă mi-l luase,
Mânios, având de cuget cu toporu 'n cap să-l tóce;
Cum el, părăsindu-și plugul, a fugit spre gârlă 'ncóce.
Apoi dinsa prinse-a-i spune: cum l'amézăđi, făr' să vré,
Duse prânđu cel bun popii; cum plecá și după ea
Popa, hotărît cu pîetre s'o ucidă de mânie;
Cum abia 'n genunchi căđându-î, a scăpat de-a lui
urgie...

C'am așa-fel ei spunându-și păsurile amendoș,
Preotésa 'n urmă dîse: „Și de unde peste noi
Aũ căđut atâtea rele? Cine cređi că-î vinovat
Pentru tóte-acestea? Cine?... Numai hođu de argat!...
Pân' mai calcă érbă verde el și cu bărbatu-meu,
Vaî de capul nostru! pozne d'astea vom păđi mereu!
N'o s'avem o đi tihnită! Viéța o să ne-o urim!...
Deci, ascultă-mé, cumetre!... Șciî ce? Hai să-î omorim!...
Până când tot viața amară?...”

— „De scăpare nu-î alt drum,
Véd și eũ, morarul dîse. Hai să-î omorim... Dar... cum?...
Veđi, aci e greutatea!...”

— „A! de asta te 'ngrijești?...
Las' că șciũ eũ, n'avé grije! numai decă te 'nvoești...
Uite cum: tu du-te mâne, ia-mi din tég otravă tare,
Și mi-o adă; iar disérã... eũ li-o daũ în vr'o mîncare...
Și, e gata socotéla!... vor mânca, și pe vecie
Aũ s'adórmã...”

— „Ei, și 'n urmă?... bănuielă n'o să fie?...
— „Da de unde? Las' pe mine!... De la câmp... ei
aũ sosít

Séra... cam bolnavi acasă, și... culcându-se-au murit...
Iacă tot!... E lucru mare?... Haide! fii om de ispravă!...
— „Bine a răspuns cumetru. Mâne vei avé otravă!...”

Dar pe când vorbiaũ cam astfel dinșii colo în desime,
Cugetând că 'n apropiere nu-î, ca să-î audă, nime:
Ce să veđi? Păcal' al naibiî chiar atunci, din întemplantare,
De la plug venia cu boii să-î adape 'n graba mare.
Și sosind cu ei la gârlă, și zărind colo 'n tufiș
Cine stă de vorbă: trase cu urechea pe furiș,
Și-audi ce-au spus ei totul! un cuvânt nu i-a scăpat...
Apoi séra de la cină după-ce s'au ridicat,
S'apucă și-î spuse popii: Uite, el și ea, ce vor...
Iată ce-am aflat anume, astăđi, chiar din gura lor...

Popa: „Aș!...” nu vrea să credă... „Sóța mea, otrăvitóre?...
Ucigașă?... Fugi de-acolo! Este cu puțință óre?...”

— „Ba bine că nu! (Păcală îi răspunse) Șciî că-mi place?...
D'astea câte nu se 'ntemplantă!... Naiba mănăstiri nu face!
Ce nu póte o femeie, draci în cap când i-au intrat!...”
— „De! așa-î, cum spuî!... Cu focul, nu prea este de jucat.
(Dise popa dus pe gânduri.) Ce să fac, s'erman de mine?!...
Iar Păcală: „Fii pe pace! tóte aũ să lésă bine,
N'avé nici o grije... numai, să-mi ascultî, părinte, sfatul:
Mâne să lăsăm încolo, până la amédi, aratul;
Iar pe mine, până 'n diuă, îmbrăcat ca negustor,
Să me lașî în tég... D'otrăvuri mă voi face vinđetor,
Și când o veni moraru, l'oîũ pândi, și am să-î vind
Alte-celea 'n loc d'otravă, făr' să-î dea lui nici prin gând...
Și-apoi... las' să ne tot chieme preotésa la mîncare!...
Dar, de și n'o să ne-aducă cina nici o supărare,
Séra — șciî ce? — după mész noi să dîcem că ni-e réũ,
Să cădem jos, tronc! d'odată, vătându-ne mereu,
Și la urmă să ne facem morđi, să stăm lungiți așa...
Să vedem cam ce-o să dîcă, ce-o să facă-atuncea ea?...
Popa se 'nvoi la tóte. —

Diminét'a dóua đi,
Cum s'a deșteptat, moraru se sculă, la tég porni:
Iar acolo, hop! d'odată, tocmai când în tég s'ajungă,
Un jidan îi iese 'n cale, cu perciuni, cu barbă lungă,
Și cu mărunțișuri multe de vinđare, — tot strigând:
Mai încet! nu dađi năvală! că la tođi am să vé vënd!...
Am de tóte: lánă móle, perii, și bumbac, și ace!
Și — pe-ales — bricege bune și oglinđi ș'orî-ce vé place!...
Am și florî, panglici frumóse, pentru fete tinerele,
Și pentru femeî trecute, fel de fel de rumenele,
Care fac obrazul tinér, ca de douđeci de ani...
Și mai am și-otravă bună, pentru șóreci și cloșani,
Pentru orî-și-ce jigăniî!... Haideđi, să vé daũ, degrabă!...

Auđind așa morarul, se apropie și 'ntrebă
Pe jidan, încet, șoptindu-î: „Dar otravă care-omóra
Nu numai cloșani și șóreci: chiar ș'un căne, bună-óra, —
Șciî, așa... mai tare-o lécă... de vênđare n'ai cum-va?...
— „Cum de nu? (jidanu-î dîce). Ean te uită dumneata,
Asta, ici... o veđi?... omóra chiar un om!... și dobitóce
Cât de mari... I-ți cer, pe tótă, dór un leũ!...”
— „Bun! ad'o 'ncóce...

Iacă leũ!...”

Și cu-acestea îndărét moraru-apucă
Înspre casă iar, otrava preotesei să-î o ducă...
D'unde să-î fi dat prin minte lui, că marfa cumpérată
Nu-î otravă, ci... faină dór cu sare-amestecatã; —
Și că cel ce i-a vindut'o, negustorul percînat,
N'a fost jidov, ci Păcală jidovește îmbrăcat!...

Iar la rindu-î preotésa, când fu colo pe 'nserate,
S'apucă de lucru 'ngrabă, și găti niște bucate!...
Precum nu mîncase popa, decât... póte-așa vr'o dată,
Nu șciũ când, dór — la vr'un praznic, la vr'o nuntă
mai bogată.

Și, punend otravă 'n ele, — pe părinte și p'argat,
Când sosirã de la treburî, hai! la masă i-a chiamat...
Ei se puserã la cină, și — fiind flămânđi — mîncarã,
Șciî... cât dece!... Iar la urmă, după ce se săturarã:
— „Vaî! (Păcală prinde a dîce, de odată). Nu mi-e bine!...
M'arde nu șciũ ce 'n năuntru!...”

— „Aoleũ! đeũ, și pe mine!...”
Dîce popa. „Ce-o fi asta?...”

— „Flécuri!... Ce voiđi să fie?...”
Le răspunse preotésa. „Ađi mîncat cu lăcomie,
Și v'au apucat cărcéi!... Las' că are să vé trecã,
Nu-î nimic!...”

În gându-î însă nu șcia ce să se facă,
Dîavolița, de voiósă ce era, vednd isprava
Cât de repede s'aratã, cât de bună-a fost otrava!...

Îar Păcală iar începe: „Vai de mine! Ajutor!..
 Îară popa, după dînsul: „Aoleo! săriți, că mor!..
 Și sculându-se de-odată de la masă amîndoi,
 Se împiedecă și unul după altul cad greoi
 La pămînt, — mai scot un țipăt, două, încă — jos culcați —
 Și ca lemnul după aceea: muți rămân și nemișcați...“

Preotésă, cum îi vede, lângă ei încet pășește, —
 I-i ascultă de mai suflă, îi întorce, îi sucește...
 Îar la urmă se ridică: „Pace bună! am scăpat!“
 Și lovindu-i cu piciorul: „Na-vă! bine c'ați crăpat!..
 D'ați încolo cu moraru pot în tihn'a mă iubi...
 Spre-a se bucura și dînsul, merg să-l chîem îndată aci...“

Dise, și eșind pe ușe, ea plecă...

Se innoptasă...

Dór tăciunii de pe vatră luminau puțin prin casă...

— „Ei!“ grăi Păcală popii, de colo, când a vădut
 C'aș rămas ei singurii... „Ce dicit? părințele! Ți-a plăcut?..
 Asta fu abia nceputul!.. stai, mai ai răbdare-o lécă...
 Ce-i vedé de-aci încolo, și mai mult cred c'o să ți placă!..“

Și, după puțină vreme, ușa se deschide iar,
 Apoi intră... preotésă, însoțită de morar...

Popii îi venia atuncea, cum ardea, biet, de mânie
 Cât p'aci la ei să sară și 'n bucăți să mi-i sfășie...
 Dar, pe inimă călcându-și, stete 'n loc făr' a sufla;
 Se făcu iar mort, să vadă mai departe ce-o urma...
 Și Păcală, tot ca dînsul...

Preotésă, cum intră:

— „Ei, cumetre?.. Ce dicit?.. Place-ți? (pe morar îl întrebă)
 Nu-i așa, că sunt femeie de ispravă?.. Poți cu tunul!
 Să le dai pe la ureche: nu se va scula nici unul!
 Veți cum le-așternui de bine?..“

El s'a dus, i-a pipăit...

Apoi: „Da, așa-i“ răspunse. „Nu mai suflă.. Aș murit...“

Aușind așa, ea strînse de pe masă într'o fugă
 Tot ce rămăsese-acolo de la popă, de la slugă,
 Și-aducînd din nou bucate, altele, într'o clipită,
 Și rachiu și vin — s'ajungă, — prinse-a dice, mulțumită:
 „Vino deci, cumetre, ncoce, ședî la masă ici cu mine!
 Lumea e de-acum a noastră! să petrecem cum ne vine.
 Iată! ți-am adus de tôte. Să mîncăm, să bem, iubite!
 Astea nu sunt cu otravă. Pentru tine sunt gătite!..“

Și la masa încărcată veselii amîndoi ședură,
 Și mîncară pe 'ntrecute și 'nchinară, și bătură:
 Până-ce la cap rachiu, vinul, li s'a cam suit...
 „Of!“ (cumetru-atuncea dîse) „Cât sunt ați de fericit!..
 Dar aci-i cam intunerec, nu-ți ved fața, cum aș vré...
 Ca să ne vedem mai bine, șcii ce, dragă? hai colea,
 Mai la foc...“

Îar preotésă: „Hai“ răspunse „unde-ți place.
 Unde nu m'aș duce ôre, pentru tine? Ce n'aș face,
 Scumpul meu?..“

Și de la masă spre cuptor ei aș plecat,
 Și la foc ședînd, pe vatră, s'apucară de cântat:

„Vai, sêracu bărbătel,
 Cum se supêrase el!
 Foc era ieri și vêlvore,
 Cât p'aci să ne omóre:
 Îar acum... ce cum se cade,
 Ce tihnit colea jos șede!..“

Bărbățele, ce mai dicit?
 Ce stai? Ce nu te ridicî?
 Nu veți cum ne drăgostim?
 Nu ne-auți cum chefuim?
 Cu toporul cum nu sai
 În bucăți ca să ne tai?..

Hei, bărbate! bucuros
 Ridica-te-ai tu de jos,
 Și când ne-ai vedé 'mpreună:
 Dêu că nu ne-ar fi de-a bună!
 Te-ai scula tu, vai de tine:
 Dar — te-am adormit noi bine!..

Și-acum, i! ha!!.. Ce ne pasă?..
 Noi suntem stăpâni în casă.
 Tu zaci colo nemișcat,
 Noi petrecem minunat.
 Tu mereu vei tot dormi,
 Noi mereu ne vom iubi!..

Ast-el ei cântău într'una, și strigaū, se veselău...
 Dar, când petreceau mai bine, mai cu chef când chiuău:
 De colo de jos, Păcală, unde sta în nemișcare,
 Ce să veți? de-odată capul ridicându-și, strigă tare:
 „Sus, părinte! fuga!.. N'auți, cum îți urlă lupi 'n vatră?“

Ea și el atunci rămas'au muți, ca stîncă cea de pîatră.
 Îară popa sare lute, pune mâna pe morar,
 Apoi... maică, măiculiță!.. Unde ncepe-a-i da c'un par,
 A mi-l neteđi de-a lungu, a mi-l unge peste spate:
 De-ai fi dis că... imblăteșce grău, séu la porumb că bate!
 — „Aoleu!.. destul! părinte...“

— „Ba mai na! cumetre, na!“

(Ast-fel răspundîndu-i popa, fără milă-i tot căra).
 „I-mi mai faci de ris tu casa, cât îi fi pe lumea asta?
 I-ți mai bați t' joc de mine? Mai imi scoți din minți nevasta?
 Na!..“ Și i-a cărat într'una, — pân'abia, într'un târđiū
 Isbuti pe ușe, bietul, a scăpa, cu vai, cu chiū...
 Și bătaia d'astă-dată prinse bine, de minune!
 Chîar din raū par' c'a fost ruptă! căci cumetruului se, spune,
 Dor de dragoste pe urmă, câte țile-a mai trăit,
 Pace bună!.. cu cumetru, de-atunci nu i-a mai venit...“

D'apoi biata preotésă! ce-a mîncat de la părinte:
 Și pe lumea cealaltă cred c'o să-și aducă-a-minte!..
 — „Să mă otrăvești voit-ai, șerpe?!.. Ține!.. na și ție!..
 Na! spurcat!..“

Și-a lăsat'o mai mult mórta decît vie...

Dar îi fu și ei spre bine, căci... pe urmă i-a trecut
 Pofta de drăci, și sóță cum se cade s'a făcut...
 Îar Păcală, după acestea, dîse popii: „Ei, de-acum...
 Dă-mi ce este al meu, stăpâne... Eū te las, o i-aū la drum.“
 — „Cum?“ (mirat întrebă popa).

— „Iac'asa!.. mi-s'a 'mplinit

Timpul dór' după 'nvoială. Pentru-atâta m'am toemit!..
 — „Vai de mine! cum îți vine de 'mplinit să pomenesti,
 Când abia nceput'ai anul?..“

— „Apoi, de! nu-ți amintești?

Nu ți-am spus mai dinainte, că pe-un an nu mă 'nvoesc?..
 Până ți-or urla în vatră lupi, dis'am că-ți slujesc...“
 Popa, ce era să facă?.. Îi părea destul de rău
 După argat așa de vrednic... Dar... dîcea în gîndul seū:
 „Bine că stătu ș'atâta, ochii pân' mi i-a deschis...
 Dêu, par' că, spre-a-mi face-un bine,— Dumneđeū mi-
 l'a trimis!“

Și plătindu-i cum se cade, mulțumindu-i, îl lăsă.
 Îar el, bun rămas luându-și, haíd! p'aci 'ncolo, plecă.

(Va urma.)

Tipuri actuale séu panorama Vulturului.

N-rul 6. Corpul didactic din Boița.

Comuna Boița este prima comună cum vii pe la Turnu roșu din România și cea de pe urmă cum te duci. Locuitorii ei făcēju în timpul trecut negoț mare cu porci, dar de când s'a închis vama, nu mai veđi porci prin Boița. Zoologia noastră națională însă s'a îngrijit că în Boița totuși se nu le peară urma. Iată deci descrierea pe scurt al soiurilor de felul mai mărșav, dar încă de presinte esistente în Boița.

1. *Mascurus plecoșatus ordinarius Istratie*, e de prăsilă din Boița, a studiat în comuna natală 4 clase primare pe timpul când nu erau decât 2 clase în Boița, apoi pe cale privată a învățat de-a rostul «visul maichii precestei» și luându-și documintele în gtuğă a plecat la Sibiiu, unde prin influința unor ómeni de frunte din Boița a ajuns în posesiunea unei diplome și fu ales de dascál. La început a mers bine, ș-a vėđut de școlă, dar după ce s'a vėđut eșit și el din glod, a negligat școlă și a început și el a face pe martirul, s'a încins cu un brău național și a început a cânta la «Deștėptă-te Române» de sunău codrii Turnului roșu, ba în đilele de școlă în loc de a-și vedé de prelegeri, pleca cu jumătatea mnealui îmbrėcați naționalicește la Sibiiu de felicită pe *Balteș* și *Dordea*, și i-și vedé fericierea cu ochii, ba chiar invidia pe Balteș și pe Dordea. Nu trecu mult și purtarea lui l'a făcut de a percurs și el un semestru de martir, și după ce a eșit și el cu epitetul de «martir» a făcut un strălucit examen la finea anului, în urma căruia a părăsit Boița cu triumful țiganului de la tērg.

2. *Porcus grosolanus vulgaris Șoldea*, alias Sólgya, tot prăsilă din Boița. Azi buchi l'a bovizat în Sibiiu, unde a ajuns până în clasa a treia reală, acolo însă i s'a înfundat de nu l'ai mai fi scos nici cu tãnjala. Noroc, că a plecat de buna voie acum 15 ani, că de nu, și astăđi era tot pe a treia reală. A ajuns în fine cu mare necaz la diplomă și în timp de 12 ani de când dăscălește, a «luminat» 12 comune.

Mnealui e contrapunctul antecesorului seú. Când vorbești cu el i-ți face pomelnicul tuturor ministrilor magiari de la Trefort încóce și invinuește consistorul mitropolitan pentru ce nu-l face profesor la gimnasiul din Brașov, că dóră e cu un an mai bėtrân decât chiar directorul aceluí gimnasiu. — E abundant în gálcvă și de câte ori vine la Sibiiu, perde trenul și plėcă numai în cealaltă đi.

3. *Porcus hãrbarius rãporosus Vulcan*, de soiú din Poiana Sibiiului, cu studii mai multe ca predecesorii lui, cu observare, că clasele primare le-a făcut după oi. A ajuns ca diriginte în Boița.

Acești luceferi obscuri tot anul trecut l'au petrecut în certe și pãri. D-nul protopop tractual *Papiu* le-a spus la examen, că de un pãtrar de secol, de când conduce ca protopop esamenile, nu-și aduce aminte sė fie asistat la un examen mai prost ca cel din Boița din anul după Christos 1894/95; iar epitropul, d-nul Radu *Istratie* le-a đis: «Dragii mei! mergeți unde vė va milui Dumneđeu, dar nouė nu ne mai trebuiți, că ne stricați copiii și ne faceți școlă de ocară.» Unul dintre ei și-a și luat catrafusele, dar doi nu, staú cu puterea. de și într'o vreme li s'a încuiat școlă dinnaintea nasului lor.

De cât un dascál ca voi
Mai bine cioban la oi,
Căci și ciobanașul chïar
E mai mult ca un măgar,
Dar voi dăscălencii mei
Sunteți cu ceva mai răi
De cât măgarul — *toți trei.*

NUELUȘA.

În pețite.

Boțerul: Așadară d-ta dorești de soție pe una dintre fiicele mele. Î-ți recomand pe cea mai bėtrână.

Pețitorul: Pardon, domnule, dar n'am chïar atâtea datorii.

O întrebare caraghiósă.

X. Ađi am înființat o »societate pe acții«.

Y. Fórte bine, . . . și când va fi — *pertractarea finală?*

Ofensă.

Femeea: De câți ani ești, scumpe bărbate?
Bărbatul: La toamnă de 40, dar tu scumpă muiere?
Femeea: Tacă, grobianule!

D-nul profesor Dr. Spaima.

Lintea este un fel de animal care se nutrește adese-oră cu — gărgăriță.

Banchirul Ypsilon, după ce s-a sinucis *pe sine însuși*, a defraudat sume enorme.

Ei vă dovedesc, că la unele dobitoace e pré dezvoltat instinctul.

Lupii din Rusia sunt mult mai periculoși ca ai noștri, deoarece Rusia culturalmente stă mai îndărăpt ca noi.

Globul terestru nu pôte sta în proporție cu celelalte planete, deoarece proporționalmente proporția celorlalte planete în proporțiune sunt neproporționate.

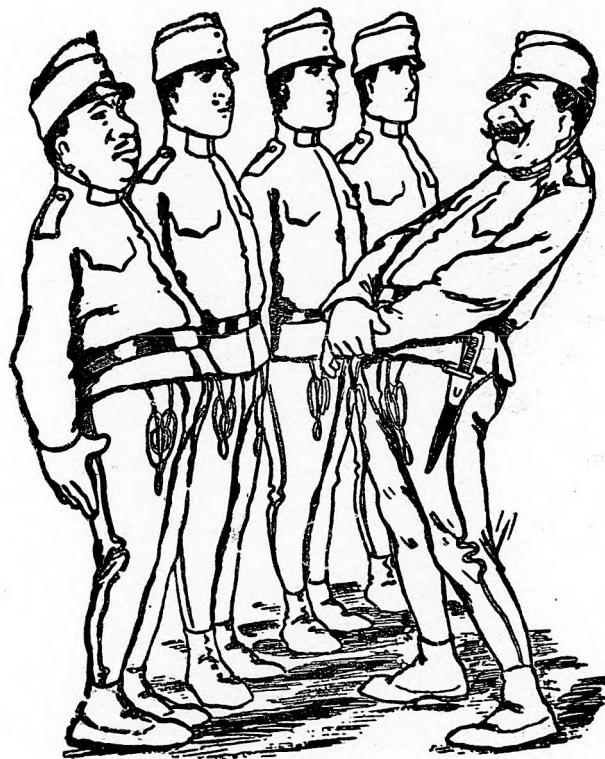
La cele mai multe animale coda le servește de ornament cultural, iar la câni cîi ciobănești de umbrelă.

„Nimica“ e un concept *aeriform*, deoarece nici nu se vede, nici nu se pôte prinde cu mâna, dar se simtește, mai ales când intră în punga omului.

Cea mai caracteristică însușire a oceanului atlantic e, că conține multă apă sarată.

Între altele plante ciudate din lume, mai există și o plantă conțenătoare de carne și aceea e — *curechiul umplut*.

Din filosofia d-nului sergent Matragună.

Sergentul: Infanterist Miculă!

Micula Strêmbii: Herrr!

Sergentul: Ce desclinire e întră un măgar și întră d-nul general.

Micula: Șcințez cu plicare, ma rog la domnu strajameșter aceea, că măgarul are crucea 'n spate, domnu general pe piept.

Sergentul: Bravo Miculă! Dapoi ce deosebire e întră un măgar și actualul ministru președinte?

Micula: Șcințez cu plicare, ma rog la domnu strajameșter, asta n'o știu.

Sergentul: Măgarrule! — *nimica*.

*

Sergentul: Infanterist Miculă!

Micula: Herrr!

Sergentul: Cum trebuie să ceri la raport, când ai lipsă de o păreche de tălpi pentru boconci?

Micula: „Hir hopmain meldige pitige par solni“.

Sergentul: Bravo măgarrule! Marşşş!!!

Metamorfosă

Ea: Când i-ți eram încă numai mirésă, eram inger, iar acuma 'mi ției că sum drac.

Ei: Eu nu port vina, dragă, că de-atunci am ajuns în — iad.

PARTEA SERIOȘĂ

Deslegarea ghicirei de șac.

(Publicată în n-rul 22-23.)

„Studentul de astăzi.

de I. Ardelean.

Câte multe 'n vătă 'n școlă
Tinerul și-i costă mi!'
Logică, cosmografie
Și 'ncă mai vr'o cincî „graphi“,
Totuși, pășind în viătă,
De și-i plin de „graphia“;
Cu tot dreptul îi poți dice:
Domnișorul e — „i. a.“

A deslegat-o corect damele și domni: Otilia Caba (Cheud), Emilia Marcuș, m. Papp (Zela), Irina Botta (M.-Peterd), Ana Chidu (Câmpulung), Silvia Rimniceanu (R.-Sărat), — Societatea „Andrei Șaguna“ (Sibiu), Simeon Andron (Saravale), Arcadie Crăsnic (Buteni), Emanuil Papp (Oradea-Mare), Nicolae Onciu (Uzdin), Aureliu Șădicu (Caranșeș).

La sorțare premiul 'l-a obținut d-șora **Silvia Rimniceanu** din R. Sărat.

Primim spre publicare următorul apel:

P. T. Domnule!

Doră la nici un popor din țară nu este atât de arđendă trebuința de ași stringe rëndurile, că la noi români.

Din acest punct de vedere aș purces antecesori nostri, când aș înființat instituția cea frumoșă și salutară „Asociațiunea națională aradană pentru cultura poporului român.“

Asociațiunea noastră de un însemnat șir de ani însă nu se bucură de spriginul inteligenței române, dupre-cum s'ar aștepta. Sub preteste bagatelî, mai că am putea să le numim divergințe personalî, mulți înși se subtrag de a conlucra împreună la prosperarea acestei instituțiuni. Bătrâniî însă ni-au lăsat de moștenire principiul „inimicus personae, amicus causae.“

De ore-ce în 31 decembre st. v. a. c. se va ține adunarea generală a asociațiunei, în carea se va restaura întreg magistratul asociațiunei, de aceea te rugăm și pre P. T. d-ta se binevoiești a te înscrie de membru și a participa la aceea adunare generală, ca se facem o restaurare, ce ar puté satisface dorinței tuturor românilor doioși de prosperarea culturală a poporului român din Arad și provință.

Te rugăm tot-odată să nisuești prin influința P. T. -tale a capacita spre acesta și pre alți amici și cunoscuți ca să te însoțescă, pentru-că astfel se avem aici în Arad un adevărat phar luminos pentru mult certatul nostru popor român.

Arad, din ședința direcțiunei ținuță la 9 decembre n. 1895. Ioan Beleş, m. p. director,— Ioan Petroviță m. p. secretar,—

căruia-i urmază următorea învitare:

P. T. Domnule!

Asociațiunea națională aradană pentru cultura poporului român din Arad și provință își va ține adunarea generală duminică în 31 decembre st. v. la 10 ore a. m. în localitatea sa din strada Zrinyi Nr. 4. (casa diecesană.)

Când avem onóre a te invita se binevoiești a participa la acesta adunare generală, i-ți aducem tot odată la cunoșcință, că adunarea se va ține de după următorea programă:

1. Esmiterea unei comisiuni pentru învitarea P. S. S. domnului episcop Ioan Mețianu.
2. Deschiderea adun. gen. prin președintele.
3. Raportul general al direcțiunei.
4. Raportul general al cassariului asociațiunei.
5. Raportul general al bibliotecarului și economului.
6. Raport despre starea cabinetului de lectură.

7. Censurarea acestor raporte.
8. Propuneri și interpelări.
9. Diminisonarea direcțiunei.
10. Restaurarea biroului adun. generală.
11. Restaurarea direcțiunei.
12. Încheierea prin președinte.

Arad, din ședința direcțiunei dela 9 decembre
n. 1895.

Ioan Beleş m. p.
director.

Ioan Petroviciu m. p.
secretar.

Bibliografie.

În colecțiunea Șaraga va aparé ediția populară a monumentalai opere ISTORIA ROMANILOR de A. D. Xenopol în 12 volume a un leu volumul, în total 12 lei (6 fl. v. a.)

«Istoria Românilor» a d-lui A. D. Xenopol, care a fost premiată de Academia română, și care ediție în 6 volume cu prețul de 60 (30 fl.) lei s'a epuizat, se pune din nou sub presă revădută și îndreptată de autor, în „Colecția Șaraga“, spre a o pune la îndemina tuturor celor ce se interesază de trecutul neamului român. *Întregul corp al Istoriei de la original, până în zilele noastre va aparé succesiv în 12 volume a un leu volumul.*

Cetitorii acestor înștiințări sunt rugați a adera prin o cartă poștală dinpreună cu un mandat poștal de 12 lei (6 fl. v. a.) adresat „*librăriei Șaraga Iași,*“ séu la d-nii librării din localitatea d-lor, precum și la toți ce vor poseda liste de abonament, ca subscriitorii la această publicare; căci toate abonamentele se fac numai prin subscriere, spre a se ști numărul de exemplare, ce trebuie să se pună sub presă.

Nu ne indoim că ori ce om cult și patriot *din țerile locuite de români va grăbi a responde la apelul nostru.* Volumul I se va pune sub presă la 1 decembre 1895 și vor aparé succesiv în timp de un an toate volumele (12).

Librăria editore
Frații Șaraga
Iași (România).

SPRE SCIRE.

«Vulturul» va aparé de la anul nou (1 ianuarie 1896 st. v.) în colo *în fiecare Duminecă*, va sé dăcă va eși *de 4 ori la lună*, iar prețul lui *va remăné tot acela* care a fost până aci, adecă: *pe un an 6 fl; pe 1/2 de an 3 fl; pe un pătrar de an 1 fl 50 cr.* Astfel credem, că jalbele, că fôia noastră ar fi pré scumpă, vor cadé de sine, fiindcă prin împrejurarea, că o facem fôie septemănală *tot cu același preț*, fôia noastră va fi cea mai efină fôie umoristică-illustrată.

Referitor la ținuta noastră, respective programa noastră pentru anul viitor, notăm, că ne vom ocupa mai mult *de satirisarea și ironisarea strâmbei politici interne*; de sbiciuirea *slăbiciunelor generale*; vom aduce glume și alte lucruri sociale.

De personalități, cât se pôte, nu ne vom atinge.

«Vulturul» va fi abundant în cele mai escelente caricatură: *tablouri politice și sociale*, glume ilustrate cu mult haz, ilustrațiunii *ocasionale* esecutate de renumitul artist pestan, d-nul Atanasiu *Homicico* și ênsuși redactorul acestei foii, d-nul Iustin *Ardelean*.

Cu un cuvânt, acei on. abonați ai nostri, cari vor se remăná în șirul sprijinitorilor acestei foii și pe anul viitor, se vor convinge *câtă-multă vóie bună să le soséscă în fiecare Duminecă* pentru neinsemnata sumă de 6 fl. prin »Vulturul«

În partea seriósă a fôiei noastre vom deschide de la anul nou o rubrică separată unde vom aduce în fiecare Duminecă *ordul referadelor de la tabla regéscă din loc, dinpreună cu conclusele aduse în ele și cu numele judecătorilor referenți*, prin ce credem a face un bun serviciu *celor interesați*, dar *mai ales advocaților* de pe teritoriul tablei oradane.

Fôia va aparé *regulat*, fără de nici o pedecă.

După aceste venim a ne recomênda din nou on. public pentru partinire.

Oradea-Mare, la 1/13 decemvre 1895.

Cu distinsă stimă:

Redacțiunea și Administr. «Vulturului».

 Tuturor abonaților sei le poștește sêrbători fericite.

Redacțiunea «Vulturului».

POSTA REDACȚIUNEL.

Traian Hențu (Orșova). La recercarea d-tale venim a vè responde, că suspiciônările d-nului avocat Petru *Călcianariu* sunt nebasate, deórece noi nici dela d-ta, dar dela numenea din Orșova nu am primit nici când și nici un fel de corespondență, cu atât mai vèrtos nu ce ar fi dehonestatóre la adresa d-nului avocat. Ce am primit însă *din alte părți* în privința acesta, nu suntem datorii a vi le spune, deórece lucruri de-al-d'acestea nu se țin nici de d-ta nici de d-nul avocat. Modestul nostru sfat însă ar fi, ca se nu necăjiți pe un om bêtân și bun român cum e d-nul avocat, iar d-nul avocat sé țină cont de proverbul că: *«cine caulă noduri în papură sé sgherie de frunza ei.»* — Ne-ar plăcé sé mai auzim și de bine din granița României, dar nu tot de lucruri scandalóse.

I. C. (București) Până după espedarea n-rului de probă nu-ți putem da un respuns clar, deci puțină paciință. Lasă personalitățile și scrie lucruri pur de umor, căci altcum dela anul nou încolo nu se vor mai publica. Salutare

N. N. (G.) Nu se pot folosi, fiind ele pré abundante *în prostii*.

Teodor (Arad.) Cea fost în «biblie», cuitat pentru trecut, iar cât pentru viitor, *décă vreii să te amusezi, plătește frate Ștriți.* Servus

An . . . «Paserea» am primit'o, dar fiindcă o cunóștem de pe pene, nu o putem publica.

C. A. C. *Décă și celalte vor fi tot ca celea acum primite, atunci nu mai spesa cu posta.*

Verus. Cu bucurie. Sunt fórte bune.

Cel mai curat și cel mai bun
oleu de petrol (petroleum) este

Petroleul caucasian

(care rivalizează cu cel mai escelent petrol până
aci cunoscut)

— O litră numai 18 cr. —

Subscrierul înțreținător, pentru mai marea
comoditate a publicului, ia sarcina de a lîfera
singur la casele particularilor acest fel de petrol
escelent în vase anumite pentru acest scop, a 5
litre (90 cr.) și a 10 litre (1 fl. 80 cr.) după
comandă.

Comandele pentru provincă se efectuează re-
pede și prompt, în vase mai mari sau mai mici
— după plac.

Notez, că acest soi de petrol este foarte lim-
pede, — ce de nici un miros și luminează mai bine
ca orî alt soi de petrol.

Afară de acest fel de petrol, pe care l
recomend însă conșcințios on. public, mai am la
deposit și petrol american (o litră a 16 cr.) pre-
cum și petrol din patri (o litră a 14 cr.)

Depositul principal: Oradea-Mare (Nagyvárad)
strada Pavel nr. 376.

Cu stimă:

Iosif Breitner,

Oradea-Mare, strada Pavel, nr. 376

Cine vrea?

Cine vrea cu puține parale (mai ca în cînste)
să cumpere:

- a) Cele mai fine stoffe pentru vestminte
femești, —
- b) Cele mai bune și cele mai fine albituri
gata, femești și barbătești, —
- c) Cea mai escelentă pînsă de Rumburg, —
- d) Șifone, —
- e) Paplome, matrațe (saltele), —
- f) Tote obiectele de pînsă necesare pentru
mirese, —
- g) Stoffe fine de mătășă în toate colorile, —
- h) Cergă (veringi-poclovițe) tapete, etc., —

acela să intră necondiționat în prăvălia noastră
(Frații Spitzer — „Spitzer testvérek“, Oradea-
Mare, Strada „Arborele-Verde“, sub otelul „Ar-
borele-Verde“) și se va convinge despre cele mai
bune mărfuri și o țeftinitate, care de sigur îl va
face să esclame: Dămne! dar ore furat-ai comer-
cianții acestia mărfurile, de le vînd cu prețuri atît
de uimitore???

Cu stimă:

Frații Spitzer (Spitzer testvérek).
Oradea-Mare, str. «Arborele-Verde.»

IACOB KALMÁR,

comerciant mare de vase de porțelan, diferite sticle, oglinzi, lampe, icône și tot felul
de instrumente pentru culină.

Oradea-Mare, str. «Arborele-Verde» (casa Déri).

Subsămnatul am onóre a-mî recomanda cu tot respectul în atențiunea on. public român marele
meu deposit de tot felul de vase, gătite din cel mai fin porțelan, diferite sticle albe și colorite,
cele mai elegante vase și alte obiecte de lux (maiolica), tot felul de tasuri de metal și lemn,
vase vînete și negre din fer vîrsat, rîșniți, și alte instrumente pentru prăjirea cafeauei, diferite
lighiane de spelat, piuc și piulițe de metal, feră de calcat, etc.

— Deposit mare de ferestre gata. —

Unelte de măsă din argint de China și Alpacca.

Cu cele mai moderate prețuri!

Service de tea de la 3 fl. 80 cr. mai sus.
» de cafea de la 2 fl. 80 cr. » »

Service de măsă de la 7 fl. — cr. mai sus.
» de spelat de la 3 fl. 50 cr. » »

Asigurând on. public despre cel mai prompt serviciu, am rămas

cu distinsă stimă:

Iacob Kalmár,

Oradea-Mare, (str. «Arborele-Verde», casa lui Déri.)